

hvilken Betydning dette lille Folk har haft for det græske Folk, kan vi se deraf, at selv nu, helt ned til vore Dage, under de Begivenheder, som nu foregaar, har Grækerne hele Verdens Sympati. Det har været Grækenland til overordentlig Støtte, hvert Barn hele Jorden rundt ved, at vi har Grækerne at takke for Kunst og Videnskab. Det at vække Sympati er til stor Gavn for de smaa Nationer, og jeg gaar altsaa ud fra, at Formaalet med denne Lov er særdeles godt.

Naar jeg nu skal omtale nogle Enkeltheder, vil jeg udtale min Tilfredshed med Folketingets Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Bestyrelsen skal suppleres med en Repræsentant for Landbohøjskolen og en Repræsentant for Polyteknisk Læreanstalt. Jeg undrede mig noget over, at Ministeren havde glemt Polyteknisk Læreanstalt i det oprindelige Lovforslag, thi eftersom Fondens Navn skal lyde: „Rask-Ørsted Fonden“, maa vi ikke glemme, at Ørsted var den Mand, som stiftede den Polytekniske Læreanstalt, og det vilde da se underligt ud, om denne Anstalt, stiftet af selve Ørsted, ikke skulde være repræsenteret i Bestyrelsen. Desuden tror jeg, at vi alle maa være enige om, at de Grene af Videnskaben, som der i alt Fald foreløbig er mest Brug for, er netop dem, som udgaar fra den polytekniske Læreanstalt. Naturvidenskaben spiller en saa overordentlig Rolle i vor Tid, at det vilde se underligt ud, om Polyteknisk Læreanstalt ikke skulde være repræsenteret i Bestyrelsen. Jeg glæder mig ogsaa over, at Landbohøjskolen er kommet med. Vi er jo et agerdyrkende Folk, og det er derfor rimeligt, at vor Hovednæringsvej bliver repræsenteret; ogsaa denne Næringsvej har stor Brug for Videnskaben.

Saa har jeg en Bemærkning at gøre til § 4. Der staar i § 4, at „Ministerens bemyndiges til at træffe de nærmere Foranstaltninger til Gennemførelsen af ovennævnte Bestemmelser, derunder til at lade oprette en Fundats for Fonden“. Nu vil jo denne Fundats for, hvad Fonden skal udrette, spille en ganske overordentlig Rolle, og der vil blive mange forskellige Meninger derom, derfor synes det mig at være noget betænkeligt at overlade dens Oprettelse udelukkende til Ministeren, jeg mener, at i alt Fald burde Bestyrelsen, som bestaar af de 15 valgte Mænd, godkende denne Fundats, eller Fundatsen maatte lægges frem for Rigsdagen, saa at Rigsdagen kunde godkende den. At blive staaende ved, at Ministeren skal være

eneraadende med Hensyn til Oprettelsen af Fundatsen, som dog hvert eneste Aar omfatter 1/4 Mill. Kr., synes mig er at have alt for stor Tillid til Ministeren, og jeg antager derfor, at Sagen vil komme i et Udvalg til Overvejelse heraf.

Den ærede Minister ytrede, at det var heldigt, om denne Sag kunde fremmes hurtigt. Jeg ser egentlig ikke hvorfor. Det er en Lov, som vil faa Betydning efterhaanden gennem Aarhundreder, Fondens Virksomhed er ikke tænkt at skulle ophøre, Fonden skal vedblive at understøtte den danske Videnskab. Jeg kan derfor ikke forstaa, at Sagen egentlig trænger til en saa overordentlig hurtig Behandling. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget, men jeg skal siden tillade mig at foreslaa det henvist til et Udvalg.

Foss: Jeg kan ganske slutte mig til den varme Interesse for denne Sag, som er lagt for Dagen fra alle Sider, ogsaa fra den ærede sidste Talers Side. Jeg finder særlig Anledning til at takke denne, fordi han tog den Højskole, fra hvilken jeg er udgaaet, saa varmt i Forsvar. Det er interessant ved denne Sags Behandling at se, at Regering og Rigsdag er enedes om at stille en betydelig Fond til Raadighed for de Opgaver, der her foreligger, og som der i Lovforslaget i store Træk er gjort Rede for, men det er dobbelt interessant at se, at man under Sagens Behandling i Rigsdagen har omfattet den med saa stor Varme, at man ikke har taget i Betænkning at udvide Opgaven. Man har udvidet Opgaven derved, at man har forøget Antallet af Komiteens Medlemmer og draget flere til fra forskellige Sider, men man har ogsaa gjort det allerede derigenem, at man ikke har villet nøjes med det Navn, som er foreslaaet, „Rask-Ørsted Fonden“, men man har foreslaaet som Undertitel, kan man kalde det, som nærmere Betegnelse: „Danmarks internationale videnskabelige Fond“. Man har derved paa ganske særlig Maade betonet, at det er gennem denne Fond, at dansk Videnskab i alle dens Grene maa træde i Forhold til international Videnskab og i personlig Berøring og Forbindelse med den. Sammenligner man dette med det Program,

Rettelser.

Sp. 1584, L. 9 f. o.: „andre Ejere“, læs: „den enkelte Ejer“.
— 1584, L. 11 f. o.: „de“, læs: „han“.